

ประเพณีชิงดอกไม้

๓ อนนี้พระราชโอรสทรงกลายเป็นหัวหน้าแก๊งเด็กไปแล้วโดยปริยาย และทรงพาพวกเด็ก ๆ ไปเที่ยวงานเทศกาลในส่วนอื่นต่อ โดยมีท่านมหาเสนาบดีพร้อมกับเพื่อน ๆ ของท่านตามประกบไปด้วย แล้วทั้งหมดก็เดินมาถึงบริเวณพิธีที่สำคัญที่สุดในงานเฉลิมฉลองครั้งนี้ นั่นก็คือ พิธีชิงช่อดอกไม้มงคล

เมื่อกลุ่มของพระราชโอรสมาถึงบริเวณลานประเพณีชิงช่อดอกไม้ ก็เห็นว่าบริเวณพิธีตกแต่งและจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่อลังการ อีกทั้งยังเฝ้าแน่นไปด้วยผู้คนที่มาเฝ้ารอดูประเพณีชิงช่อดอกไม้อย่างใจจดใจจ่อ

ลานที่จัดประเพณีชิงช่อดอกไม้นี้ประกอบไปด้วยหอคอยชั่วคราวที่ทำด้วยไม้สูงประมาณ ๕ ช่วงคน จำนวนทั้งหมด ๖ หอ โดยแต่ละหอตั้งอยู่ล้อมรอบลานประเพณี และมีเชือกผูกโยงจากยอดหอคอยแต่ละหอไปยังยอด

๑๒

15 ธันวาคม 2554

หอคอยที่อยู่ฝั่งตรงข้าม จุดตัดกันของเชือกที่อยู่ตรงกลาง คือตำแหน่งที่แขวนช่อดอกไม้ขนาดใหญ่ไว้ ส่วนพื้นที่ว่างตรงกลางระหว่างหอคอยทั้งหมดยกพื้นสูงขึ้นกว่าพื้นโดยรอบ เพื่อใช้เป็นเวทีสำหรับคนที่จะมาชิงช่อดอกไม้มงคล

ในขณะที่แก๊งเด็ก ๆ กำลังตื่นตาตื่นใจกับบริเวณพิธีที่จัดให้มีการชิงช่อดอกไม้อยู่นั้น ท่านมหาเสนาบดีก็ทำหน้าที่เป็นไกด์จำเป็นอธิบายให้ทุก ๆ คนฟังว่า ลานหอคอยแห่งนี้เป็นลานประเพณีสำหรับการแข่งขันชิงช่อดอกไม้ ซึ่งถือว่าเป็นประเพณีสำคัญประจำปีของเมือง ที่จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองความอุดมสมบูรณ์ของเมืองในแต่ละปี ถ้าใครสามารถชิงช่อดอกไม้ที่แขวนอยู่บนหอคอยนี้ได้ ก็จะได้รับเงินรางวัลและช่อดอกไม้นี้ไปประดับไว้ที่หน้าบ้านตลอดทั้งปี ถือเป็นเกียรติอย่างสูงสำหรับคนในเมืองนี้เลยทีเดียว

สำหรับการชิงช่อดอกไม้นั้นมีข้อแม้อยู่ว่า คนที่เข้าชิงช่อดอกไม้ห้ามทำช่อดอกไม้ตกลงพื้นอย่างเด็ดขาด และเป็นเวลานานหลายปีแล้ว ที่ไม่มีใครสามารถชิงช่อดอกไม้นี้ไปได้เลย

หลังจากที่ท่านมหาเสนาบดีอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการชิงช่อดอกไม้จบลง ทุก ๆ คนต่างก็รีบไปจับจองที่นั่งข้าง ๆ เวทีด้วยความรู้สึกตื่นเต้น ตั้งหน้าตั้งตารอดูอย่างใจจดใจจ่อ

ในขณะนั้น มีกลุ่มชาวบ้านหลาย ๆ กลุ่มขึ้นไปบนเวที เพื่อชิงช่อดอกไม้ที่แขวนอยู่ตรงกลางระหว่างหอคอยลงมาให้ได้ โดยบางกลุ่มก็ใช้วิธีต่อกันขึ้นไปหลาย ๆ ชั้น แต่พอต่อกันขึ้นไปได้แค่ ๓ ชั้น ก็พากันล้มลงมานอนแอ้งแม้งอยู่กับพื้น ส่วนบางกลุ่มก็เอาไม้มาต่อกันให้ยาวที่สุด เพื่อสอยช่อดอกไม้มงคลดังกล่าว แต่เมื่อต่อให้ยาวมากขึ้น ปลายท่อนไม้ที่ถูกต่อก็น้ำหนักมากจนในที่สุดท่อนไม้ก็หักลงมาอย่างไม่เป็นท่า

15 ธันวาคม 2554

นอกจากนั้นก็มีบางกลุ่มที่เตรียมตัวมาอย่างดี โดยให้เพื่อนคนหนึ่งในกลุ่มใช้ไม้ค้ำถ่อถ่อตัวขึ้นไปอยู่ที่ปลายไม้ด้านบน ส่วนเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่เหลือก็ช่วยกันยกไม้ค้ำถ่อนั้นขึ้นไป จนกระทั่งคนที่อยู่ปลายไม้ใกล้ถึงช่อดอกไม้ แต่ในทันใดนั้นเอง ขณะที่กำลังจะเอื้อมมือไปเก็บช่อดอกไม้ เสียงเปรี้ยะ! ก็ดังขึ้น เพราะไม้ค้ำถ่อหักลงมาเสียก่อน ทำให้พวกชาวบ้านที่กำลังปากอ้าตาค้างจับตามอง เปลี่ยนอารมณ์มาเป็นหัวเราะกันจนต้องคัดท้องแข็ง

ในช่วงที่แต่ละทีมกำลังคิดหาวิธีชิงช่อดอกไม้นั้น บรรยากาศในงานเฉลิมฉลองเต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนาน ทำให้พวกเด็ก ๆ หัวเราะเอิ๊กอ๊าก ๆ และพากันหันมาทางพระราชโอรส พร้อมกับรบเร้าให้พระราชโอรสไปชิงช่อดอกไม้ เพื่อนำเงินรางวัลมาซื้อขนมแบ่งกัน

เมื่อเป็นดั่งนั้น ด้วยความที่พระราชโอรสทรงเมตตาและเอ็นดูเด็ก ๆ กอปรกับพระองค์ก็ทรงนึกสนุกขึ้นมาด้วย พระองค์จึงทรงหันไปมองท่านมหาเสนาบดี พอสบตากันก็รู้ใจกันทันทีว่าทรงต้องการอะไร จากนั้นพระองค์ก็ตรัสขึ้นว่า “มา...เรามาลองดูกัน” ซึ่งทำให้พวกเด็ก ๆ เฮกันลั่นไปทั่วลานประเพณี

จากนั้น พระราชโอรสก็ทรงหารือกับท่านมหาเสนาบดีเพื่อวางยุทธวิธีชิงช่อดอกไม้ ซึ่งพระองค์ทรงเกิดความคิดดี ๆ ขึ้นมา จึงทรงเรียกประชุมทีมงานทั้งหมด เพื่อแบ่งทีมและชี้แจงหน้าที่ของแต่ละคน

ทีมที่ ๑ ประกอบด้วยพระราชโอรสพร้อมด้วยเหล่าเพื่อนทหารของท่านมหาเสนาบดีและหัวหน้าแก๊งของพวกเด็ก ๆ ซึ่งทีมนี้จะต้องเอาเด็กที่เป็นหัวโจกใส่ตะกร้าแล้วสะพายไว้ที่หลัง จากนั้นก็ปีนขึ้นไปตามชั้นบันไดของหอคอยจนถึงชั้นที่มีการผูกเชือกเอาไว้ และเมื่อไปถึงชั้นนั้นแล้ว ทีมนี้จะใช้ตะขอเกี่ยวตะกร้าไว้กับเชือกที่ผูกโยง

15 ธันวาคม 2554

ระหว่างหอคอย แล้วทิ้งเชือกที่ผูกกับตะกร้าลงมาข้างล่าง เพื่อให้พวกเด็ก ๆ ที่รออยู่ข้างล่างช่วยกันดึงปลายเชือก รูดตะกร้าไปจนถึงตำแหน่งตรงกลาง ซึ่งเป็นจุดที่แขวนช่อดอกไม้

ในขณะเดียวกัน ทีมที่ ๒ ซึ่งประกอบด้วยท่านมหาเสนาบดีกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง ก็เอาธนูมาผูกเชือก และยิงไปตรงกลางห้วงของช่อดอกไม้ด้วยความแม่นยำ เมื่อเชือกที่ผูกติดกับธนูร้อยผ่านเข้าไปตรงกลางห้วงของช่อดอกไม้แล้ว ลูกธนูก็พุ่งไปปักที่ยอดของหอคอยฝั่งตรงกันข้าม

เมื่อพวกเด็ก ๆ ช่วยกันชักรูดเชือกเพื่อดึงตะกร้าไปจนถึงกลางเวทีแล้ว ทันใดนั้น หัวหน้าของพวกเด็ก ๆ ที่อยู่ในตะกร้าก็ใช้มีดตัดเชือกที่ผูกช่อดอกไม้มั่งคลดังฉับ! ทันทีที่เชือกขาด ช่อดอกไม้มั่งคลก็แล่นลงมาตามสายของเชือกธนูที่ร้อยอยู่ตรงกลางอย่างช้า ๆ ในที่สุดช่อดอกไม้มั่งคลก็ร่วงลงสู่มือของท่านมหาเสนาบดีอย่างง่ายดาย ทำให้พวกเด็ก ๆ ดีใจกระโดดโลดเต้น ทุกคนที่มุงดูก็ส่งเสียงไชโย ประทับมือดีใจกันเกรียวกราว

ส่วนพระราชโอรสซึ่งทรงเป็นเจ้าของความคิดแสดงอาการดีพระทัยด้วยการแย้มสรวลน้อย ๆ เมื่อพระราชโอรสทรงได้เงินรางวัลมาแล้ว ก็ทรงนำไปซื้อขนมและของต่าง ๆ เป็นจำนวนมากมาแจกเด็ก ๆ อย่างทั่วถึง ทำให้เด็ก ๆ ทุกคนได้รับความสนุกสนานเบิกบานและรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก

หลังจากที่งานประเพณีชิงช่อดอกไม้มั่งคลจบลง ท่านมหาเสนาบดีก็นำช่อดอกไม้มั่งคลนั้นไปประดับไว้ที่หน้าบ้าน ช่อดอกไม้แห่งเกียรติยศนี้ถือเป็นช่อดอกไม้แห่งความทรงจำอันแสนประทับใจ ที่เชื่อมโยงถึงเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านมหาเสนาบดีตระหนักถึงบุคลิกอันเปี่ยมล้นด้วยความเมตตาและความไม่ถือพระองค์ของพระราชโอรส อีกทั้งยังทำให้ท่านมหาเสนาบดีเล็งเห็นถึงพระอัจฉริยภาพอันยอดเยี่ยมในการวางแผนของพระองค์อีกด้วย

๑๒

15 ธันวาคม 2554

หลังจากที่ท่านมหาเสนาบดีนำช่อดอกไม้มงคลไปประดับไว้ที่หน้าบ้านของท่านแล้ว คุณพ่อของท่านจึงเล่าให้ฟังว่า ขณะนี้พระราชและพระราชโอรสเสด็จมาทอดพระเนตรงานเทศกาลประจำปีในเมืองนี้เป็นการส่วนพระองค์ เพื่อทอดพระเนตรความเป็นอยู่ของพลเมืองอย่างใกล้ชิด

เมื่อท่านมหาเสนาบดีได้ยินเช่นนั้น ก็อดไม่ได้ที่จะยิ้มอยู่ในใจ เพราะท่านได้พบกับพระราชโอรสมาเรียบร้อยแล้ว และที่สำคัญท่านมหาเสนาบดียังได้ปฏิบัติภารกิจพิเศษที่ตื่นเต้นและสนุกสนานร่วมกับพระราชโอรสด้วย จากเหตุการณ์นี้ทำให้ท่านมหาเสนาบดีรู้สึกปลื้มในพระปรีชาสามารถและปฏิกิริยาไหวพริบของพระราชโอรสเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังทำให้ท่านมหาเสนาบดีสนิทสนมคุ้นเคยกับพระราชโอรสมากขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

หลังจากพระราชโอรสทรงเข้าร่วมการชิงช่อดอกไม้มงคลร่วมกับท่านมหาเสนาบดีแล้ว พระองค์ทรงรู้สึกชื่นชมในฝีมือของท่านมหาเสนาบดีเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ทำให้พระราชโอรสทรงดำริขึ้นมาว่า ในอนาคตถ้าได้ท่านมหาเสนาบดีมาร่วมงานด้วย ก็น่าจะสามารถทำงานร่วมกับพระองค์ได้ดี เพราะเพียบพร้อมไปด้วยความสามารถและความอ่อนน้อมถ่อมตนแบบหาตัวจับยาก